

teste, var at give Sømandsstanden bedre Arbejdsvilkaar gennem Lovgivningen, og dertil sigtede formentlig ogsaa de Spørgsmaal, han rettede til mig.

Det ærede Medlem spurgte saaledes, om man snart kunde vente Forslag til Lovbestemmelser om en Fastsættelse af Arbejdstiden for Sømænd. Jeg kan oplyse, at Repræsentanter for Sømændene for kort Tid siden har haft en Samtale med mig om dette Spørgsmaal, under hvilken jeg har udtalt, at jeg maatte anse det for rimeligst, at Sømændenes Arbejdstid blev reguleret og fastsat ved den Revision af Søloven, som formentlig finder Sted, og det er en Selvfølge, at der i Ministeriet er Sympati for en Indskrænkning af Arbejdstiden for Sømænd til det, der almindeligt ønskes af Arbejderne: 8 Timer, lige saa vel som Sympatien er til Stede for andre Arbejders Vedkommende.

Om et andet Spørgsmaal, det ærede Medlem fremsatte, som angaar den Afdeling af Indenrigsministeriet, som jeg bestyrer, nemlig om Arbejdsanvisning, kan jeg sige, at jeg vilde anse det for ønskeligt, om man var i Stand til at finde Former, under hvilke man kunde komme bort fra det nuværende Forhyringsvæsen og faa en Ordning i Lighed med Arbejdsanvisningen, og jeg skal gerne paa den givne Foranledning lade foretage en Undersøgelse af, hvorvidt en saadan Ændring maatte kunne hidføres.

Jeg tror, det var disse Spørgsmaal, det ærede Medlem rettede til mig, og er altsaa enig med ham om, at det var ønskeligt, om man gennem en saadan Reformvirksomhed kunde vise Sømandsstanden en Anerkendelse, som jeg ganske deler Ønsket om at vise.

Klaus Berntsen: Jeg skal indskrænke mig til nogle faa Bemærkninger, da min Meningsfælle, det ærede Medlem fra Ribe (Brorson), har udtalt sin Tilslutning til det af det ærede Medlem fra Middelfart (Slengerik) stillede Forslag, som vi fra vor Side alle stemmer for.

Det er fra flere Sider udtalt, at vi fra alle Sider maa anerkende den Sømandsdaad, der er øvet under de farefulde Forhold, som vi har levet under i den Tid, Krigen har været. Men alle de anerkendende Ord, der er faldet om den danske Sømandsstand, har hidtil været helligede den Del af Sømandsstanden, der tjener i vore Handelsskibe. Jeg for mit Vedkommende finder Anledning til ogsaa at udtale en Tak for den Dygtighed, Søenergi, Aarvaagenhed og Paapasselighed,

der er udvist under Krigsforholdene af den Del af Sømandsstanden, der er ansat i den danske Marine. Thi det er under meget farefulde Forhold, den danske Marine har sørget for at sikre Overfartsforholdene mellem Korsør og Nyborg, hvor der ofte har været drivende Miner, Miner, der har revet sig løs under Storm og er drevet op i Bæltet; i Vintermaanederne med de korte Dage har der været Brug for stor Aarvaagenhed og Paapasselighed, og det er lykkedes at sørge for, at Søfartsforbindelsen har kunnet foregaa med Færgerne, uden at der er sket Sammenstød eller Ulykker. Endnu vanskeligere Forhold har der været i den nordlige Del af Kattegat, hvor de krigsførende Magter ikke blot har udkastet drivende Miner, men hvor de har anbragt faste Miner. Der har den danske Marines Mandskab ikke blot maattet passe paa at holde Farvandet ryddeligt for drivende Miner, men de har ogsaa under store Farer maattet optage faste Miner for at sikre Adgangen til de danske Havne. Endelig vil jeg gøre opmærksom paa, at Mandskabet paa vore Fyrskibe, der jo ogsaa hører under Marinen, trofast har holdt deres Vagt, uagtet de drivende Miner tidt truede disse Fyrskibe, der ligger forankrede. Fyrskibene har, med Undtagelse af nogle ganske enkelte, ligget ude hele Tiden, og naar de er blevet inddraget, er det ikke, fordi Mandskabet har bedt om at faa Skibet inddraget, men fordi det paa Grund af baade faste og drivende Miner har været umuligt at forsyne dem med Levnedsmidler og Materiel. Jeg vil derfor benytte Lejligheden til at bevirke, at der fra denne Talerstol ogsaa lyder en Anerkendelse og en Tak for den Sømandsdaad, der er øvet af den Sømandsstand, der har tjent i den danske Marine under disse farefulde Forhold.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Fraenkel): Jeg skal først vende mig til det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (P. Andersen), som i et meget langt og ordrigt Foredrag vendte sig imod Søloven af 1892. Jeg tror ikke, at det ærede Medlem har vidst, at den Sølov er udarbejdet netop i høj Grad under radikal Indflydelse, og den er for sin Tid heller ikke nogen daarlig Lov. Daarligere end Loven var maaske det Tilsyn, som dens Udførelse fra visse Sider nød, men Loven indeholdt rigtig gode Beskyttelsesregler for Søfolk. Overfor hvad det ærede Medlem f. Eks. sagde med Hensyn til Bepisingen, maa jeg sige, at i det Øjeblik, Søloven af 1892 blev overholdt, vilde